

הוא למייהב אסוותא לעלמא, אלקי לחד צדיקא בינייהו, במרעין ומכתשין, ובגנייה זיהב אסוותא לכלא. מנלן. דכתיב, (ישעיה נג) והוא מחולל מפשעינו מדופא מעונותינו וגו'. ובחבורתו נרפא לנו. ובחבורתו, אקזותא דדמא, כמאן דאקזי דרועא, ובההוא חבורא נרפא לנו, אסוותא הוא לנא לכל שייפין דגופא.

ולעולם לא אלקי צדיקא, אלא למייהב אסוותא לדרא, ולכפרא עליהו. (ורא דא צדיק ורע לו) דהא ניחא לסטרא אחרא דדינא שלטא (לשלטא) על זפאה יתיר מפלא, דלא חייש פדין לכל עלמא, ולא אשגח בהו, מחדוה דשליט עליה. וההוא זפאה זכי לשולטנא עלאה, בהאי עלמא, ובשלמא דאתי. צדיק (דף רי"ח ע"ב) וטוב לו, דלא חייש קדשא בריה הוא לכפרא על עלמא.

אמינא ליה, אלו לא הוו בחד זמנא, יאות. אבל אית צדיק הכא, ואית צדיק הכא, לדא אית מרעין ומכתשין, ולדא אית פל טיבו דעלמא. אמר לי, בחד מנייהו או תרין סגי, דלא בעא קדשא בריה הוא לאלקאה כלא, (ס"א כל דמה) כמה דלא אצטריף אלא דרועא חדא, לאלקאה ולאקזאה למייהב אסוותא לכל שייפין. אוף הכא, בחד צדיקא סגי.

ואי אתקף (ס"א אתיקר) ביה מרע, על פל שייפין, פדין אצטריף תרין דרועין לאקזאה. אוף הכי, אי אסגיאו חובין נקירין על עלמא, פדין פל זפאין אלקון, למייהב אסוותא על פל דרא. אבל בזמן דלא אסגיאו כל פה, פדין חד זפאה אלקי, ושאר צדיקיא בשלם, דהא לא אצטריף עלמא דילקון פלהו. אתסיאו עמא. אתסיאו צדיקיא. ולזמנין דכל יומיהון קיימין

עם זה. בשעה שרופא הקדוש ברוך הוא לתת רפואה לעולם, מלקה צדיק אחד ביניהם במחלות ומכות, ובגללו נותן רפואה לכל. מנין לנו? שכתוב (ישעיה נג) והוא מחולל מפשעינו מדפא מעונותינו וגו', ובחבורתו נרפא לנו. ובחבורתו - הקזת דם, כמו מי שמקזי זרוע, ובאותה חבורה נרפא לנו, רפואה הוא לנו לכל איברי הגוף.

ועולם לא מלקה צדיק, אלא כדי לתת רפואה לדור ולכפר עליהם, (וסוד זה צדיק ורע לו) שזה נוח לצד האחר שהדין שולט (לשלט) על הצדיק יותר מהכל, שלא חושש אז לכל העולם ולא משגיח בהם מהשמחה שהוא שולט עליו. ואותו צדיק זוכה לשלטון עליון בעולם הזה ובעולם הבא. צדיק וטוב לו, שלא חושש הקדוש ברוך הוא לכפר על העולם.

אמרתי לו, אלו לא היו בזמן אחד - יפה. אבל כאן יש צדיק, וכאן יש צדיק. לזה יש מחלות, ולזה יש את כל טוב העולם. אמר לי, באחד מהם או בשנים מספיק, שהקדוש ברוך הוא לא רוצה להלקות הכל, (ס"א כל עוד) כמו שלא צריך אלא זרוע אחת להלקות ולהקזי לתת רפואה לכל האיברים. גם כאן, בצדיק אחד מספיק.

ואם מתחזקת (מכבידה) המחלה על כל האיברים, אז צריך להקזי משתי זרועות. גם כן, אם התרבו החטאים וכבדים על העולם, אז פל הצדיקים לוקים, לתת רפואה על כל הדור. אבל בזמן שלא התרבו כל כן, אז רק צדיק אחד לוקה, ושאר הצדיקים בשלום, שהרי לא צריך העולם שכלם ילקו. נרפא העם - נרפאו